

og sulter, Syge, som længes efter Pleje, forsømte Børn, som skulde opdrages tvilende eller mismodige, som længes efter et godt Ord, Laster, der venter paa at blive nedtordnede af Mænds og Kvinders Protest og forenede Arbejde. — — Og vilde ikke en saadan føle sig selv meget lykkeligere og sit Liv meget rigere, naar hun fik Interesser for sine Medmennesker, lærte deres Kaar at kende, og følte Velsignelsen af deres Tak og Tilfredsheden ved at føle sig som et Led af den store Menneskehedens Kæde? Dette Liv i Tomhed, som føder sig selv paa Romanlæsning, rammer jo især de rigere Familier, og mellem dem især Kvinderne.

De fattige har Gudskelov ikke Raad og Tid til saadant Liv. Der optager Slidet for Brød baade Mandens og Kønens Liv i den Grad, at Livet ofte bliver trættende og glædeløst, fordi de ingen Tid har tilovers til Hvile eller Fornøjelser, ogsaa ofte er for udslidte og trætte til med Glæde at kunne tage Del i disse. Men de Familier, som har Raad til at indrette sig hyggeligere, som kan omgive sig med al den Komfort, vort Aarhundrede byder, og som kan leje Hjælp til at gøre det tyngste Arbejde, med dem er det en anden Sag. De har Tid nok tilovers, hvis de bare vilde bruge den. Men hvor mangfoldige af dem er det ikke, der bare tænker paa at drive i Butiker for at skaffe sig nye Silke- og Fløjelskjoler, bare paa at køre ud paa Visiter i staselige Vogne og prate og kæle med sine Skødehunde. Amerika er jo de største Modsætningers Land, Overdrivelsens Land. Enten er det paa Hæng eller Spræng. Og derfor ser vi paa den ene Side intet Land, hvor der arbejdes saa meget og med saadan Opofrelse af dannede og rige Kvinder, saaledes som her, men heller intet, hvor der drives en saa interesseløs Lediggang, som her. Og da de sidste er saa overvældende i Tal mod de første, er de første nødte til at tage, foruden sin egen, ogsaa de andres Part af Arbejdet, og derfor finder Du saa mange nervøse, overanstrengte, rige Damer her i Amerika, som arbejder med Amerikanernes sædvanlige Energi, men er nødte at overarbejde sig, paa Grund af deres Søstres Ligegyldighed og Dovenskab. Disse Hundreder og Tusinder, der lever bare for sit eget lavere selv i interesseløs Tomhed, de har mange Mord paa sin Samvittighed, de har hobet Arbejdets Byrde, der var bestemt for de mange, over paa de faa, og derved nedbrudt deres Helse og ladet dem bogstavelig slide sig ud. Dette har det kostet og intet mindre at sidde som et »overflødigt« Menneske. En stor Skyld i dette har Opdragelsen. Kvinderne har jo været betragtede hidtil som underordnede Manden, som Væsener, der ikke skulde have noget at sige udenfor Køkkenet og Barnekammeret, og derfor har man ikke kostet større paa deres Opdragelse, og derved har de